

Λήξαντος τὴν 31<sup>η</sup> Ὀκτωβρίου τοῦ 5<sup>ου</sup> ἔτους τῶν «Εκλεκτῶν Μυθιστορημάτων», παρακαλοῦνται ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομητῶν ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ζ' ἔτος, ν' ἀποστείλωσιν ἐγκαιρῶς τὴν συνδρομὴν αὐτῶν. Τὴν αὐτὴν παράκλησιν ἀπευθύνομεν καὶ πρὸς τοὺς κκ. Συνδρομητάς, ὧν ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη τὴν 30<sup>η</sup> παρελθόντος Σεπτεμβρίου.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΚΕΡΑΝΔΑΙ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΖΟΥΑΝΝΑ ΤΡΕΛΑΝ

[Τέλος]

— Οὐδεὶς σὰς κατηγορεῖ. Ὅπως δὴ ποτε ἡ δεσποσύνη Τρελὰν ἀπέμεινεν ἀνευ γονέων καὶ ἀπορος. Ἐν τούτοις ὁ πατήρ της ἦν, ἂν μὴ πλούσιος, τοῦλάχιστον εὐπορος. Εἰσθε φίλος του μέχρι τοῦ θανάτου του. Ἐχετε πληροφορίας νὰ δώσητε ἡμῖν περὶ τῆς περιουσίας ταύτης τῆς μετ' αὐτοῦ ἐξαφανισθείσης;

— Ὁ Βλοῦνερ, δειλιάσας ἐν ἀρχῇ, ἠκροάσθη προσεκτικῶς καὶ βαθμηδὸν συνήλθε.

— Ὅχι, εἶπεν ἀποφασιστικῶς. Ὁ Νοὲλ Τρελὰν δὲν μὲ ἐπεφόρτιζε διὰ τῶν υποθέσεων του.

— Ἐνθυμηθῆτε καλῶς, παρετήρησεν ὁ κύριος δὲ Βουξιέρ.

— ὦ! παρήλθε τόσο καιρὸς!

— Δὲν τῷ ὀφείλετε τίποτε ἀτομικῶς;

— Μοὶ εἶχε δανείσει ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου μου ποσά τινα, ἀλλ' ἐξωφλήσαμεν. Ἀλλὰ, κύριε, μὲ υποβάλλετε εἰς ἀνάκρισιν. Ὁ Θεὸς νὰ μὲ συγχωρήσῃ! Ἐχω τρία ἑκατομμύρια ἐντίμως κερδηθέντα.

— ὦ! ἐντίμως!

— Καὶ μοὶ ἀνήκουσι, προσέθηκεν ὁ Μωῦσῆς.

— Ἔστω. Καθήσατε.

— Ὁ Βλοῦνερ ἀπέμαξε τὸ μέτωπον.

— Γνωρίζετε τὰ γραμμάτια ταῦτα; ἠρώτησεν ὁ εἰσαγγελεὺς.

— Ὁ Βλοῦνερ ἠθέλησε νὰ λάβῃ αὐτά.

— Μὲ συγχωρεῖτε! τὰ βλέπετε καὶ μακρόθεν.

— Εἰς πόσον ἀνέρχονται τὰ γραμμάτια ταῦτα;

— Εἰς πεντήκοντα εἴς χιλιάδας φράγκων.

— Μικροδουλεῖα. Θὰ ἐξωφλήθησαν. Ὑμεῖς, ὅστις εἰσθε δικαστικός, γνωρίζετε τὸν νόμον.

— Ναί, τὴν παραγραφὴν. Ἀλλ' εἶναι

ἀμφισβητήσιμος. Ἦττον ἐν τούτοις ἀμφισβητήσιμον εἶναι τὸ ποσὸν τῶν διακοσίων ἐβδομήκοντα χιλιάδων φράγκων, ἀτινα ἐλάβετε δι' ἐπιταγῆς ἐπὶ τραπεζιτῶν τῶν κυρίων Ρότσιλδ τὸν Αὐγούστον τοῦ 1870.

— Ὁ Βλοῦνερ ἐγένετο πορφυροῦς καὶ βλασφημία διέφυγε τῶν χειλέων του.

— Ποῦ ἐξετρώπωνσαν αὐτὰ τὰ παλαιόχαρτα, ἐγρύλλισε. Δὲν ἄφηναν αὐτὸ τὸ ζῖον εἰς τὴν τρύπαν του.

— Ἡ τύχη ἐν τούτοις ἄλλως ἠθέλησεν, ἀγαπητὴ κύριε.

— Ἔστω, εἶπεν ὁ Ἰουδαῖος. Κάμετε τὸν λογαριασμόν σας.

— Εἶναι λεπτός. Μὰς ὀφείλετε καὶ τοὺς τόκους καὶ τὸ ἐν τοῖς γραμματίοις ποσόν. Πρὸς τούτοις θὰ πληρώσητε καὶ ἀποζημιώσιν, στρογγύλην, ἀκούετε, διὰ τὴν ἐν πενίᾳ διελθοῦσαν νεότητά τῆς δεσποσύνης.

— Λέγετε ἀριθμούς!

— Πόσον ἐκτιμᾶτε τὰ πρὸς τὸν κόμητα δ' Ἀμβαρὲς δάνειά σας; ἠρώτησεν ὁ εἰσαγγελεὺς. Μικρὰ πράγματα βεβαίως, διότι ὁ κύριος κόμης εἶναι τελείως κατεστραμμένος. Λοιπὸν ἀγοράζω αὐτὰ τὰ δάνεια.

— Πόσον;

— Θὰ μὰς ἀποδώσητε τὴν πρᾶξιν τῆς πωλήσεως τοῦ μεγάρου ἀντὶ τετρακοσίων χιλιάδων φράγκων.

— Ἔστω.

— Θὰ μὰς δώσητε τελείαν ἐξώφλησιν δι' ὅσα σὰς ὀφείλει ὁ κύριος κόμης.

— Ζημιούμαι, εἶπεν ὁ Βλοῦνερ.

— Λοιπὸν συμφωνεῖτε; ἠρώτησεν ὁ κύριος δὲ Βουξιέρ.

— Γράψατε, ἀπήντησεν ὁ Μωῦσῆς.

— Ὁ εἰσαγγελεὺς εἶχεν ἐτοιμούς δύο ἐξωφλήσεις, ὧν τὴν μὲν ἔδωκε τῇ Ζουάννᾳ, ἥτις ὑπέγραψεν αὐτήν.

— Τώρα δότε μοι τὰ ἔγγραφα μου, εἶπεν ὁ Βλοῦνερ.

— Σὰς εἶναι περιττὰ μετὰ τὴν ἐξώφλησιν.

— Ὅπως ἀγαπᾶτε.

— Ἦδη, κύριε, δύνασθε ν' ἀποσυρθῆτε.

— Ὁ εἰσαγγελεὺς ὠδήγησε τὸν Ἰουδαῖον εἰς τὸν προθάλαμον.

Κατερχόμενος ὁ Βλοῦνερ συνηντήθη εἰς τὴν κλίμακα μετὰ τοῦ Μαξίμου καὶ τοῦ δ' Ἀμβαρὲς.

— Σὰς παραχωρῶ τὴν θέσιν μου, εἶπεν αὐτοῖς.

— Ὁ Μαξίμος εἰσελθὼν ἔτεινε τὴν χεῖρα τῇ Ζουάννᾳ, ἥτις ἔδωκεν αὐτῇ τὴν ἰδικήν της.

Εἰς τὸν κόμητα ἔδειξεν ἀπλὴν ἔδραν.

— Κύριε, εἶπεν αὐτῇ, ἠθέλησα νὰ σὰς ὁμιλήσω διὰ τελευταίαν φορὰν, παρρησίᾳ τοῦ φίλου σας κυρίου δὲ Πρέλ, διὰ νὰ σὰς εἰπω ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐπανιδωθῶμεν. Ἡ κυρία δὲ Φοντερόζ καὶ ἐγὼ ἀνεδέχθημεν νὰ σὰς ἀποδώσωμεν τὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ περιωπὴν σας. Ἡ κυρία δὲ Φοντερόζ δὲν θέλει νὰ διατελῇ εἰς τὴν διάκρισιν τῶν δανειστῶν ἐκεῖνος, ὅστις ἔφερε τὸν τίτλον τοῦ μνηστήρος τῆς θυ-

γατρός της· ἐγὼ δὲ δὲν θέλω ὁ ἄνθρωπος, ὅστις ἦν συνδεδεμένος μετ' ἐμοῦ νὰ μὴ ᾔναι ἐλεύθερος νὰ φέρῃ ἐντίμως τὸ ὄνομά του. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἐξώφλησις τῶν χρεῶν σας καὶ τὸ μέγαρόν σας ἐλεύθερον. Ἡ μαρκησία θὰ ἐξαγοράσῃ τὰς γαίας σας, ὁ δὲ συμβολαιογράφος τῆς θὰ σὰς μετρήσῃ τὸ ποσὸν τῶν ἐξακοσίων χιλιάδων φράγκων ὡς ὑπόλοιπον.

— Ζουάννα, ἀνέκραξεν ὁ κόμης, δὲν θέλω χρήματα...

— Ἐκεῖνη ἐσταμάτησεν αὐτόν.

— Τὸ πᾶν τετέλεσται μεταξύ μας. Μὴ πειραθῆτε νὰ μὲ ἐπανιδεῖτε. Σὰς βλέπω διὰ τελευταίαν φορὰν. Χαίρετε.

Καὶ ἐξῆλθε τῆς αἰθούσης, ἀφοῦ ἐκ νέου ἔτεινε τὴν χεῖρα εἰς τὸν μαρκήσιον δὲ Πρέλ, ὅστις ἔσφιγξεν αὐτὴν ἐντὸς τῶν ἰδικῶν του.

ΚΘ'

Τὸ τέλος ἑνὸς παίκτου.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κόμητος καὶ τοῦ φίλου του, ἡ Ζουάννα μετέβη παρὰ τῷ χειρουργῷ, τῷ προϊσταμένῳ τοῦ Κλαυδίου.

— Ὁ διαπρεπὴς ἱατρός ἐδέχθη μετὰ πολλῆς καλοκαγαθίας τὴν κρεολήν, οὐδεμίαν ὁμῶς ἠδυνήθη νὰ παράσχῃ αὐτῇ παρηγορίαν περὶ τοῦ προστατευομένου του, δὲν ὑπερεπήνεσε.

— Τὸν εἶδατε; ἠρώτησεν ἐναγωνίως ἡ Ζουάννα.

— Μόλις ἦλθε διὰ νὰ μὲ ἀποχαιρετίσῃ.

— Ἐκ τῆς κατοικίας του, κατὰ τὴν ὁδὸν Ὀτφέλ διήλθεν ἀπλῶς, ἐκανόνισεν ὑποθέσεις του τινὰς καὶ δὲν ἀνεφάνη πλέον.

— Ἡ νεανὶς ἰκέτευσε τὸν κύριον δὲ Βουξιέρ, νὰ ζητήσῃ πληροφορίας.

— Πᾶσα ὁμῶς προσπάθεια εἰς οὐδὲν ἀπέληξεν. Οὐδαμοῦ εὗρέθη ὁ Κλαύδιος.

— Μετὰ εἴς μῆνας τὸ ἔαρ ἤρχιζε.

— Ἡ Ζουάννα κατ' ὅκει εἰς Παρίσιους, ἐνθα ἔμενε κεκλεισμένη εἰς τὸ κατὰ τὴν ὁδὸν Βερὺ μέγαρόν της, ὅπερ ἦν πρώτη ἰδιοκτησία τῶν Φοντερόζ.

— Ὁ δ' Ἀμβαρὲς μετεχειρίσθη πάντα τὰ μέσα, ἵνα φθάσῃ μέχρι τῆς παλαιᾶς ἐρωμένης του.

— Ἀποπεμφθεὶς ἔγραψε.

— Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ τῷ ἐπιστρέφοντο πάντοτε ἐσπραγισμέναι.

— Ὅπως τότε λησμονήσῃ τὴν Ζουάνναν ἤρξατο διάγων βίον ἡδονῶν καὶ ἐκλελυμένον.

— Ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ ἀπώλεσε μέρος τοῦ σπουδαίου ποσοῦ, ὅπερ ὤφειλε τῇ γενναίᾳ οφροσύνῃ τῆς κυρίας δὲ Φοντερόζ καὶ τῆς Ζουάννας Τρελὰν.

— Ὁ τάλας, ὑπὸ τὸ κράτος σταθερᾶς ἰδέας δὲν ἔζη πλέον εἰμὴ διὰ τὸν ἔρωτα τῆς γυναικὸς ἐκείνης, ἥτις ἐξ ὀλοκλήρου εἶχε παραδοθῇ αὐτῇ καὶ ἦν ἔτρωσεν εἰς τὴν καρδίαν διὰ τῶν ψευδῶν καὶ τῶν προδοσιῶν του.

— Ἡ γυνάκτει καθ' ἑαυτοῦ ὅτι παρεγνώ-